

педагогічний ресурс «Вісник психології і педагогіки» Електронний ресурс : http://www.psyh.kiev.ua/Подоляк_Л.Г.,_Юрченко_В.І.Психологія_педагогічної_ком_унікативної_взаємодії_викладача_зі_студентами

4. Соляр Л.В., Кордонська А.В., Професійно-педагогічні стилі спілкування викладача та студентів. Науковий клуб «Sophus». Електронний ресурс : http://sophus.at.ua/publ/2013_05_30_31_kampodilsk/socialnij_blok_doslidzhen/profesijn_o_pedagogichni_stili_spilkuvannja_vikladacha_ta_studentiv/32-1-0-608

5. Трухін І.О. Соціальна психологія спілкування: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 335 с.

УДК 374.7.091

О.П. Кірдан

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ШВЕЦІЇ

The article generalizes the research of domestic scientists on the training of future specialists in the system of continuous education in Sweden.

У статті узагальнено дослідження вітчизняних науковців щодо підготовки майбутніх фахівців у системі неперервної освіти Швеції.

Нині Швеція є однією із провідних європейських держав, що має високорозвинену структуру системи освіти. На наш погляд, особливо цінним є випробуваний з XV століття досвід функціонування системи вищої освіти Швеції.

Нині у закладах вищої освіти Швеції професійну підготовку майбутніх економістів забезпечують заклади вищої освіти до структури яких входять економічні відділення, зокрема Лундський університет (Лундська школа економіки та бізнесу), Гетеборзький університет (Школа бізнесу, економіки і права), Університет Умео (Школа бізнесу) та ін.

У низці праць вітчизняних учених досліджено різноманітні аспекти конструктивного досвіду Швеції з підготовки фахівців у закладах вищої освіти. Так у дослідженнях А. Агейчевої здійснено науковий аналіз дистанційного навчання у системі вищої освіти Швеції й розроблено рекомендації щодо можливостей використання прогресивного шведського досвіду в Україні [1]; уперше представлено короткий огляд історії вищої освіти в Швеції та Україні; порівнюються деякі демографічні дані про організацію та діяльність навчальних закладів для кожної країни [2].

У науковій розвідці Л. Бенніч-Бьоркман та С. Курбатова досліджено проблеми інтернаціоналізації вищої освіти в Україні крізь призму реалізованих авторами проектів україно-шведського співробітництва в даній галузі. Проаналізовано розробку дискурсу інтернаціоналізації в сучасній англійській літературі, аргументовано її важливість для ефективного функціонування університету в сучасних умовах, наведено конкретні зразки практик інтернаціоналізації, здійснені в рамках спільних проектів [3].

У дослідженні Т. Вакуленко здійснено огляд світового досвіду, зокрема Швеції, використання тестів здатностей у системах національних стандартизованих тестувань при вступі до ЗВО [4].

Низка досліджень вітчизняних науковців спрямовано на висвітлення шведського досвіду формальної та неформальної освіти, організації освіти дорослих. Так М. Лещенко досліджено сучасні тенденції міжнародної педагогічної реальності, зокрема, збільшення взаємовпливу і взаємопроникнення між формальною і неформальною освітою на досвіді Швеції, яка досягла особливого успіху в поєднанні формальної та неформальної освіти дорослих [7]. У статті О.Шапочкиної схарактеризовано зарубіжний досвід організації неформальної освіти у таких країнах, як Нідерланди, Німеччина та Швеція; визначено поняття «неформальна освіта» у контексті неперервної освіти, охарактеризовано процесуальне забезпечення неформальної освіти зазначених країн, державну підтримку неформальної освіти, громадянську ініціативу неформальній освіті, розвиток форм і закладів неформальної освіти [12].

У контексті досліджуваної нами проблеми, виокремимо дослідження І. Капустян у яких авторкою визначено роль та місце освіти для дорослих у скандинавському вимірі, розглянуто принципи функціонування концепції безперервного навчання, досліджено становлення та розвиток шведської концепції навчання дорослих. На основі аналізу філософських принципів просвітництва та постмодернізму виділено основні етапи розвитку навчання впродовж життя, особливу увагу приділено розумінню та місцю андрогогіки у суспільстві Швеції [5; 6]. У статтях Т. Логвиненко розглянуто питання демократичних засад освіти дорослих у Швеції: реалізація прав різних категорій громадян на освіту, її організація, роль муніципалітетів та Агенств [8] та проаналізовано погляди шведських дослідників на тенденції розвитку в країні освіти впродовж життя [9].

Нам імпонують наукові розвідки О. Огієнко у яких ученою розкрито сутнісні характеристики компетентісно-модульного підходу; проаналізовано зарубіжний досвід використання модульних технологій, що базуються на компетенціях; обґрунтовано особливості модульних технологій і програм, виявляється їх інноваційний потенціал [10]; проаналізовано передумови появи навчальних гуртків як форми неформальної освіти дорослих у Швеції; досліджуються особливості їх організації та функціонування; визначаються потенційні можливості навчальних гуртків для реалізації безперервної освіти [11].

Отже, характерною ознакою проаналізованих праць вітчизняних дослідників є відсутність окремих публікацій з проблеми професійної підготовки майбутніх економістів у системі неперервної освіти Швеції. У дослідженнях вітчизняних науковців висвітлено конструктивний шведський досвід організації формального та неформального навчання, освіти дорослих.

Література:

1. Агейчева А. О. Особливості дистанційної освіти Швеції / А. О. Агейчева // Зб. наук. пр. Пед. науки / Бердян. держ. пед. ун-т. – Бердянськ, 2012. – № 2. – С. 6–9.
2. Агейчева А. Порівняльний аналіз дистанційного навчання в системі вищої освіти України та Швеції / А. Агейчева // Обрії. – 2012. – № 5. – С. 10–11.
3. Бенніч-Бьоркман Л. Інтернаціоналізація вищої освіти: пошук ефективної моделі в контексті україно-шведського співробітництва / Лі Бенніч-Бьоркман, С. В. Курбатов // Педагогіка і психологія. – 2011. – № 3. – С. 93–100.

4. Вакуленко Т. С. Світовий досвід використання тестів здатностей при вступі до ВНЗ / Т. С. Вакуленко // Вивч. укр. мову та л-ру. – 2012. – № 12. – С. 35–38.

5. Капустян І. І. Аналіз теоретичних принципів функціонування національного центру безперервного навчання у Швеції / І. І. Капустян // Вісн. Черкас. ун-ту. Сер.: Пед. науки. – 2010. – Вип. 183, ч. 1. – С. 115–120.

6. Капустян І. І. Функціональні та структурні особливості системи неперервної освіти Швеції / І. І. Капустян // Витоки педагогічної майстерності: зб. наук. пр. / Полтав. держ. пед. ун-т ім. В.Г. Короленка. – Полтава, 2011. – Вип. 8, ч. 2. – С. 133–138.

7. Лещенко М. Взаємовплив і взаємопроникнення між формальною і неформальною освітою у Швеції / Марія Лещенко, Валентина Давидова // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. педагогічна / Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. – Л., 2009. – Вип. 25, ч. 3. – С. 305–312.

8. Логвиненко Т. О. Демократичні підходи в організації освіти дорослих у Швеції / Т. О. Логвиненко // Вісн. Черкас. ун-ту. Сер.: Пед. науки. – 2011. – Вип. 203, ч. 2. – С. 33–36.

9. Логвиненко Т. О. Освіта впродовж життя: тенденції шведського розвитку / Логвиненко Т. О. // Педагогічний процес : теорія і практика. Педагогіка. Психологія / Ін-т пед. освіти і освіти дорослих НАПН України. – К., 2010. – № 3, ч. 1. – С. 255–263.

10. Огієнко О. І. Інноваційний потенціал модульних технологій, що базуються на компетенціях, у професійній освіті / Олена Іванівна Огієнко // Педагогіка і психологія проф. освіти. – 2010. – № 4. – С. 62–70.

11. Огієнко О. Шведський досвід організації та функціонування навчальних гуртків для дорослих / Олена Огієнко // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи / НАПН України, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих. – К., 2010. – Вип. 2. – С. 182–193.

12. Шапочкіна О. В. Неформальна освіта: зарубіжний досвід організації / О. В. Шапочкіна // Неперерв. проф. освіта: теорія і практика. – 2011. – Вип. 1. – С. 122–125.

УДК 37.07:[005:001.895](477)

Г.В. Коваль

ІННОВАЦІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ В ОСВІТІ DIRECTION FOR THE INNOVATION IN EDUCATION SPHERE

Однією з головних ознак сучасного суспільства є його розвиток на основі інновацій. Цей процес повною мірою реалізовується й в освітній галузі, оскільки саме ця сфера визначає поступальний рух економіки кожної держави. Поняття «інновації» вже давно упроваджено в Україні, адже саме ним позначають нововведення, новизну, зміну, введення чогось нового. Самі по собі інновації не виникають. Вони є результатом наукових пошуків, передового досвіду як окремих особистостей, так і цілих колективів.

Сучасний етап розвитку освіти в Україні характеризується відходом від тоталітарної уніфікації і стандартизації педагогічного процесу, інтенсивним